

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 37.

Vydána dne 16. června 1933.

Obsah: (97.—99.) 97. Zákon o finančních prokuraturách. — 98. Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o povinnosti odváděti rakouské šilinky. — 99. Nařízení o úpravě některých výrobních a odbytových poměrů domácí výroby lnu a konopí.

97.

Zákon ze dne 8. června 1933 o finančních prokuraturách.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Finanční prokuratury jsou státní úřady povolané k tomu, aby obstarávaly pro stát úkoly právního zástupce, totiž:

- a) zastupovaly jej před soudy, pokud nejsou stanoveny výjimky (§ 2),
- b) zastupovaly jej na žádost před úřady,
- c) podávaly státním úřadům (podnikům) právní posudky a spolupůsobily při právních jednáních jimi sjednávaných a jiných právních úkonech v míře stanovené služební instrukcí (§ 6), budou-li jimi o to požádány.

(2) V rozsahu stanoveném v odst. 1. obstarávají finanční prokuratury úkoly právního zástupce také pro země a okresy, pro okresy toliko, jsou-li jimi o to požádány. Zastupování okresů nemění však ustanovení o místní příslušnosti soudu.

(3) Služební instrukce (§ 6) stanoví, zda a pokud mají finanční prokuratury obstarávat úkoly právního zástupce ještě pro jiné právnické osoby nebo jmění, vyžaduje-li toho veřejný zájem nebo bylo-li jim zastupování státními úřady zástupčími dosud přiznáno. Nedočtena však zůstávají ona ustanovení zákonů, podle nichž státní úřady zástupčí obstarávají již pro jednotlivé právnické osoby nebo jmění úkoly právního zástupce.

(4) Finančním prokuraturám náleží též zastupovati veřejné zájmy před soudy a úřady v případech, kde jsou k tomu státní úřady zá-

stupčí podle zvláštních předpisů povolány anebo kde není o zastupování důležitých veřejných zájmů jinak postaráno.

§ 2.

(1) Ve věcech knih pozemkových, železničních a horních zastupují stát ve svém oboru působnosti ministerstva veřejných prací a železnic nebo úřady (orgány) jim podřízené, které k tomu zmocní. Vládní nařízení určí, které úřady (orgány) a pokud zastupují stát ještě v těchto věcech anebo v jiném soudním řízení, ve kterém není předepsáno zastoupení advokátem, samy a jaká náhrada nákladů řízení v takovýchto případech státu přísluší. Nedočtena však zůstávají zvláštní ustanovení zákonů, podle nichž úřady (orgány) již samy před soudy jednají.

(2) Finanční prokuratury převezmou i v těchto případech (odst. 1.) zastoupení na žádost úřadů (orgánů). Takovéto opatření nemění však ustanovení o místní příslušnosti soudu.

(3) Ustanovení druhé a třetí věty odst. 1. a ustanovení odst. 2. platí obdobně také pro zastupování zemí a okresů (§ 1, odst. 2.).

§ 3.

(1) V řízení před soudy a úřady mají finanční prokuratury práva advokáta a jsou před nimi zmocněny ke všem úkonům, a to i takovým, ke kterým jest podle obecných předpisů třeba zvláštní plné moci.

(2) Veřejné úřady jsou povinny podporovati finanční prokuratury, pokud tomu nebrání platné předpisy. Se stejným omezením jsou soudy a státní úřady povinny zasílati finančním prokuraturám na požádání spisy k nahlédnutí, pokud tím není znemožněn jiným osobám výkon práva nahlížení do spisů.

§ 4.

(1) Každá finanční prokuratura jest oprávněna jednati před soudy a úřady v celém státním území.

(2) V případech, ve kterých je předepsáno zastoupení advokátem, může se finanční prokuratura dáti zastupovati advokátem nebo jinou finanční prokuraturou, v ostatních případech též jiným způsobilým k tomu úřadem neb orgánem.

§ 5.

Finanční prokuratury jsou ve věcech osobních, disciplinárních, režijních a v dohledu nad výkonem služby přímo podřízeny ministertvu financí.

§ 6.

Služební instrukce pro finanční prokuratury, kterou vydá vláda nařízením, stanoví kromě jiných předpisů v tomto zákoně instrukci vyhrazených také bližší předpisy o jejich působnosti, o místní příslušnosti, poměru ke státním úřadům (podnikům) a orgánům právních podmětů jimi zastupovaných, určí, zda-li a koho má finanční prokuratura zastupovati, jestliže by v téže věci měla podle § 1 zastupovati obě sporné strany (několik účastníků řízení), stanoví dále zvláštní oprávnění a povinnosti přednosty úřadu a úřednictva prokuraturního, jakož i základní předpisy o výkonu veškeré služby a vnitřní organizaci.

§ 7.

(1) Dosavadní finanční prokuratury v Praze a Brně jsou finančními prokuraturoami ve smyslu tohoto zákona, a to první pro obvod země České a druhá pro obvod země Moravskoslezské. Právní oddělení (finanční prokuratury) generálního finančního ředitelství pro Slovensko v Bratislavě a hlavního finančního ředitelství v Užhorodě se přeměňují ve finanční prokuratury ve smyslu tohoto zákona, a to pro obvod země Slovenské se sídlem v Bratislavě a pro obvod země Podkarpatské se sídlem v Užhorodě.

(2) Vládním nařízením mohou býti podle potřeby zřízeny nebo zrušeny expositury finančních prokuraturo.

§ 8.

Právní podměty naznačené v § 1, odst. 2. a 3., jsou povinny nahraditi státu veškeré náklady, které vzniknou z obstarávání úkolů

právního zástupce pro ně finančními prokuraturoami [§ 1, odst. 1., písm. a) až c)], a to měrou, kterou stanoví služební instrukce (§ 6). Náhrada těchto nákladů nesmí činiti více, než by příslušelo advokátu v sídle zastoupeného podmětu nebo jeho správy.

§ 9.

Nařízením vlády republiky Československé ze dne 27. března 1919, č. 279 Sb. z. a n., o zastupování státního majetku na Slovensku, se zrušuje. Dosavadní předpisy o věcech, které mají býti upraveny vládními nařízeními (též služební instrukcí) vydanými podle tohoto zákona, zůstávají však v platnosti, pokud tomuto zákonu neodporují, až do vydání těchto vládních nařízení.

§ 10.

Ustanovení tohoto zákona o obstarávání úkolů právního zástupce zemí a okresů finančními prokuraturoami, pokud se dosud již nedělo, nabudou účinnosti za rok po vyhlášení zákona. Ostatní ustanovení nabývají účinnosti 15. dnem po vyhlášení. Zákon tento provede ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Trapl v. r.

98.

Vyhláška ministra financí (29)

ze dne 12. června 1933,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o povinnosti odváděti rakouské šilinky.

Podle § 4 vládního nařízení (V) ze dne 16. října 1931, č. 159 Sb. z. a n., kterým se provádějí některá ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, vyhlášuji s účinností ode dne vyhlášení opatření Národní banky Československé ze dne 9. června 1933.

Dr. Trapl v. r.

Opatření**Národní banky Československé
o povinnosti odváděti rakouské šilinky.**

Podle § 15 vládního nařízení ze dne 29. února 1924, č. 46 Sb. z. a n., stanoví Národní banka Československá povinnost odevzdávati jí ihned, jakmile je nabyvatel obdrží, veškeré úhrady v rakouských šilincích, získané ze všech pramenů uvedených v odstavci 1. a 4. § 15 vládního nařízení č. 46/1924 Sb. z. a n.

Úhrady v šilincích budou podle dohody s Národní bankou Rakouskou skládány na zvláštní účet Národní banky Československé (Sonderkonto) u Národní banky Rakouské za podmínek stanovených opatřením Národní banky Československé ze dne 21. dubna 1933, vyhlášeným ministrem financí dne 22. dubna 1933 s č. 64 Sb. z. a n.

Tímto opatřením doplňuje se odstavec 3. shora uvedeného opatření Národní banky Československé ze dne 21. dubna 1933 a vyhláška Národní banky Československé ze dne 5. října 1931, uveřejněná v úředním listě republiky Československé ze dne 6. října 1931, č. 230.

V P r a z e dne 9. června 1933.

Národní banka Československá

Guvernér:

Dr. Pospíšil v. r.

Bankovní rada:

Dr. Roos v. r.

Náměstek vrchního ředitele:

Kučera v. r.

99.**Vládní nařízení**

ze dne 13. června 1933

o úpravě některých výrobních a odbytových poměrů domácí výroby lnu a konopí.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací:

§ 1.

(1) Při výplatě smluvní ceny nebo každé její části za dodávky textilního zboží pro úřady státu, zemí, okresů a obcí, jakož i pro státní, zemské, okresní a obecní nebo státem, zeměmi, okresy a obcemi spravované podniky, ústavy, fondy a zařízení jsou služební místa poukazující výplaty za zboží povinna sraziti

částku, kterou stanoví vláda vždy předem pro určité období, a odvésti ji ministerstvu zemědělství.

(2) Textilním zbožím rozumí se zboží vyrobené z jakýchkoliv textilních surovin bez ohledu na jejich původ a složení.

(3) Ustanovení odstavce 1 nevztahuje se na dodávky, které byly vypsány a zadány přede dnem účinnosti tohoto nařízení; stejně nevztahují se změny provedené co do výše srážky na dodávky, které byly vypsány a zadány přede dnem účinnosti těchto změn.

§ 2.

(1) Výnosu srážek v § 1, odst. 1 uvedených použije ministerstvo zemědělství po dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností ku podpoře domácího pěstování lnu a konopí.

(2) Pěstitelům lnu a konopí bude poskytován příspěvek na stonkový len a konopí domácího původu (na zboží semene zbavené), jež byly v příslušném hospodářském roce (od 1. července do konce června) pěstitelem prodány. Na zboží pěstitelem po uplynutí tohoto období uskladněné lze příspěvek poskytnouti jen, prokáže-li pěstitel, že neprodal zboží z důvodů jím nezaviněných.

(3) Hospodaření s výnosem srážek v § 1, odst. 1 uvedených podléhá dozoru nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n.

§ 3.

(1) Příspěvek pěstitelům lnu a konopí, kteří včas ohlásili osevnou plochu (§ 4) a vyhověli kontrolním opatřením podle § 6, činí

u lnu a konopí roseného (máčeného) 40 Kč a

u lnu a konopí nerošeného (nemáčeného) 30 Kč za 1 q čisté váhy.

(2) Vláda může měniti výši příspěvku se zřetelem na výrobní a odbytové poměry domácího lnu a konopí.

§ 4.

Pěstitelé lnu a konopí, kteří si chtějí zajistiti příspěvek uvedený v § 3, jsou povinni do 15. června každého roku ohlásiti písemně plochu osetou lnem a konopím v hektarech u příslušného obecního úřadu, který předloží tyto ohlášky se souhrnným přehledem do týdne okresnímu úřadu. Okresní úřad zašle celkový okresní soupis do konce června ministerstvu zemědělství. V roce 1933 posunují se tyto lhůty o dva měsíce.

§ 5.

Ministerstvo zemědělství sestaví po dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností a ministerstvem financí podle soupisu osevných ploch a odhadu sklizně každoročně pro počet celkové potřeby pro účel uvedený v §§ 2 a 3, který slouží též za podklad pro stanovení výše srážek uvedených v § 1, odst. 1.

§ 6.

(1) Ministerstvo zemědělství vyplácí příspěvky pěstitelům lnu a konopí prostřednictvím ústřední lnářské organizace a učiní v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností vhodná kontrolní opatření za účelem zjištění, jsou-li dány podmínky pro poskytnutí příspěvku.

(2) Orgánové pověřeni kontrolou jsou povinni zachováti mlčelivost o všech okolnostech, týkajících se obchodního a výrobního tajemství, které zvěděli při výkonu své funkce.

§ 7.

(1) Všechna zadávací místa příslušná v případech uvedených v § 1, odst. 1 jsou povinna při obstarávání své potřeby lněného a pololněného, případně konopného zboží dávatí přednost zboží vyrobenému z tuzemského lnu nebo konopí, nebo zboží obsahujícímu větší podíl těchto domácích surovin.

(2) Tyto dodávky jsou vázány na výkup lnu neb konopí domácího původu prostřednictvím ústřední lnářské organizace.

§ 8.

(1) Pro záležitosti upravené tímto nařízením zřizuje se při ministerstvu zemědělství poradní sbor lnářský, složený ze stejného počtu zástupců ústřední lnářské organizace, které jmenuje ministr zemědělství, a zástupců textilního průmyslu, které jmenuje ministr průmyslu, obchodu a živností. K jednání tohoto poradního sboru budou zvána vždy též ministerstva financí, průmyslu, obchodu a živností a zemědělství, jakož i nejvyšší účetní kontrolní úřad. Ministr zemědělství v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností jmenuje předsedu a místopředsedu z členů tohoto sboru a vydá jednací řád. Funkce v poradním sboru lnářském jsou čestné.

(2) Poradnímu sboru lnářskému přísluší zejména:

a) projednávatí návrhy na sestavení pro-
počtu (§ 5),

b) projednávatí návrhy na vhodná opatření
kontrolní (§ 6),

c) sjednávatí směrné ceny lnu a konopí na
podkladě jakostních tříd,

d) činiti vlastní podněty k vhodnému pro-
vádění předpisů tohoto nařízení a ku zabezpe-
čení výkupu domácího lnu a konopí.

§ 9.

Obce jsou povinny spolupůsobiti při pro-
vádění tohoto nařízení.

§ 10.

(1) Přestoupení předpisu § 6, odst. 2 tre-
stají, nejde-li o čin trestný soudně, okresní
(státní policejní) úřady, a to peněžitou poku-
tou až do 50.000 Kč, při nedobytnosti věze-
ním, v zemi Slovenské a Podkarpatoruské
uzamčením trvajícím nejdéle 6 měsíců, nebo
vězením (uzamčením) do 6 měsíců.

(2) Nezachovávají-li orgánové úřadů, pod-
niků, ústavů, fondů a zařízení uvedených
v § 1, odst. 1 ustanovení tohoto nařízení, pod-
léhají, bez újmy stíhání podle zákonů trest-
ních, disciplinárním a donucovacím předpisům
pro ně platným.

§ 11.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 15.
července 1933; provedou je všichni členové
vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.,

též za ministra Dr. Beneše.

Černý v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Trapl v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Déver v. r.

Bradáč v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Czech v. r.

Dr. Matoušek v. r.

Dr. Spina v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.